

نقش نماز در سالم سازی فضای دانشگاهی

لیلا نارنجانی

مربی گروه علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد دولت آباد، اصفهان

و عضو هسته پژوهشی زنان واحد دولت آباد

علی سلیمانی

دانشیار گروه زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوراسگان، اصفهان

چکیده

با توجه به ضرورت برپایی واجبات دینی و نیاز مبرم جامعه به اثرات این واجبات، در این مقاله ابتدا به تعریف محیط سالم پرداخته و سپس روح و حقیقت نماز را بیان می کنیم و نماز را از دیدگاه قرآن تشریح کرده و توضیح می دهیم که که نماز و تعالیم دینی چه نقشی در شکل گیری شخصیت دانشجویان دارد و چگونه با انجام فریضه الهی نماز می توان در دانشجو رفع اضطراب و نگرانی نمود.

كلمات کلیدی : نماز ، شخصیت دانشجو، ، سلط بر خود، رفع اضطراب

مقدمه

امروزه بر همگان روشی است که تأمین نیازهای روحی، جسمی و عاطفی در گروه معنویت و دین نهفته است. وقوف خاشعانه و خاضعانه انسان در نماز، در برابر خداوند متعال به او نیرویی معنوی می بخشد که حسن صفاتی روحی و آرامش قلبی، امنیت روانی و سلامت جسمی و روانی را در او پیدید می آورد. نتایج تحقیقات فراوان نشان می دهد که انجام اعمال و فرایض دینی از جمله نماز با تحریک احساسات معنوی در کاهش تنش ها در تعاملات روزمره و تأمین سلامت و بهداشت روانی افراد مؤثر است. نتایج یک مطالعه تحقیقی که به بررسی رابطه راهبردهای مقابله ای مذهبی، اعتقاد دینی و توکل با تندیگی در خانواده های کارمندان دانشگاه تهران انجام شد، نشان داد که خانواده ها تمایل به توکل به خدا برای مقابله با تندیگی به عنوان راهبرد مقابله ای دارند. نتایج مطالعه پارگامنت نشان داد که دین نقش مهمی در رویارویی با تنشهای روزمره دارد و می تواند اثرات بحران های شدید زندگی را تعديل کند. از نظر وی افراد متدين برای مقابله با تنش به خوبی از دین و فرایض دینی استفاده می کنند.

امروزه بسیاری از روان شناسان نیز دریافته اند که دعا، نماز و داشتن یک ایمان محکم به دین، اضطراب، افسردگی، نگرانی، تشویش و ترس را که زمینه ساز بسیاری از بیماری هاست برطرف می کند: «الاذکر الله تطمئن القلوب». آرامش روان و سلامت روانی در نتیجه روی گردانی کامل از مشکلات زندگی و نیندیشیدن به آن در میان نماز می باشد و همان نتیجه ای که به دنبال یک روان درمانی مؤثر و موفق به دست می آید از نماز، نیز حاصل می شود. نماز تنها غذای روح انسان نبوده بلکه جسم انسانها را نیز تقویت می کند. به عقیده کارشناسان تاثیر حرکات موزون و قیام و قعود و رکوع و سجود منظم نماز بر تقویت و بهبود عملکرد اعضاء و جوارح مختلف غیر قابل انکار است و هم چنین موجب کاهش شدت فشارهای عصبی روزانه و تنش هایی که بسیاری از مردم دچار آن هستند می شود. و از طریق دعا و نیایش نیروی محدود خویش را با توصل به منبع نامحدودی چون قدرت احادیث افزایش می دهد.^[۱]

رسم عاشق نیست با یک دل، دو دلب را داشتن
یا زجانان یا زجان بایست دل بر داشتن

محیط سالم چیست؟

در تعریف یک محیط سالم مانند فضای دانشگاه می توان گفت، محیطی که در آن افراد به هم احترام می گذارند، وظایف خود را به طور صحیح و کامل و در چارچوب قوانین انجام می دهند، به حقوق هم تجاوز نمی کنند، تا جایی که بتوانند به هم کمک می کنند، پشت سر دوستان و همکاران خود سخنانی نمی گویند که باعث به خطر انداختن موقعیت آنها شود، حال سوالی که مطرح می شود این است که چگونه می توان محیطی سالم داشت؟ آیا به جز داشتن یک دین آسمانی و کامل و یک راهنمای می توان به چنین محیطی دست یافت؟ مسلماً چنین نیست، بنابراین ضرورت وجود دین و رعایت قلبی قوانین آن باعث می شود که جامعه ای سالم داشته باشیم. یکی از واجبات دین مبین اسلام نماز است که رموز بسیاری را در دل خود نهان ساخته است و اگر به درستی وحیقت و با خلوص نیت ادا گردد زمینه سالم سازی هر جامعه ای را ایجاد می کند.

روح و حقیقت نماز

نماز لفظ و واژه ای است که در متون دینی ما بعنوان «صلوة» از آن یاد شده و دارای معانی متعددی بوده که یکی از آن معانی، همین عمل مخصوصی است که به نام «نماز» در دین اسلام تشریع شده است. این لفظ در برخی از آیات به معنای سلام و تحیت آمده است آنجا که خداوند در قرآن می فرمایند:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يَصْلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلَّوْا عَلَيْهِ وَسَلَّمُوا تَسْلِيمًاً.

«همانا خداوند و فرشتگان بر پیامبر(صلی الله علیه وآلہ وسلم) درود میفرستند شما هم ای اهل ایمان بر او صلوات و درود بفرستید و با تعظیم بر او سلام گوئید» و در آیه دیگر با اشاره به همین معنی میفرمایند: هو الذي يصلی علیکم وملائکته «اوست خدایی که هم او و هم فرشتگانش بر شما تحیت و رحمت میفرستند» و به معنای دعا هم در برخی از آیات آمده است. آنجا که به پیامبر(صلی الله علیه وآلہ وسلم) دستور گرفتن زکات داده میشود خداوند میفرماید بعد از گرفتن زکات برای آنها و در حقشان دعا کن. خذ من اموالهم صدقهٔ تطهّرهم و تزکیهم بها وصلَّ علیهم إنَّ صلواتك سكن لهم

«ای رسول ما، تو از مؤمنان صدقات را بگیر تا بدان واسطه نفووس آنان را پاکیزه سازی و آنها را به دعای خیر یاد کن همانا دعای تو در حق آنان، موجب تسلی خاطر آنهاست «صلاء» به هر دو معنای مزبور که در حقیقت به معنای واحد بر میگردند که همان دعا باشد مورد بحث ما نیست بلکه مراد از «صلاء» همان معنایی است که با طریق مشخص و با ارکان مخصوص و جزئیات معین از طرف شارع مقدس، حقیقت پیدا کرده است و پیامبر خاتم(صلی الله علیه وآلہ وسلم) آن حقیقت نازله را در عمل تشریع و خود، آن را تحقق عملی بخشید. نه تنها شخص پیامبر(صلی الله علیه وآلہ وسلم) در طول عمرش به عمل بدان پای بند بود بلکه همه مسلمین موظف بودند که آن را شبانه روز پنج بار بجای آورند. أقم الصلاة لدلوك الشمس الى غسق الليل

«نماز را از زوال خورشید تا نهایت تاریکی شب برپا دار»

که این آیه اشاره اجمالی به نمازهای پنج گانه دارد. نماز با این شیوه مرسوم که مصدق آن برای همه مسلمین روشن و آشکار است چیزی نیست که مورد فهم و درک نباشد چون آنچه که از سنت رسول اکرم(صلی الله علیه وآلہ وسلم) و اهل بیت استفاده میشود پر واضح است که این تلقی از نماز یعنی اعمال مخصوصه ای که با تکبیره الاحرام شروع و به سلام ختم میگردد. و این است معنای دیگری که از آیات استفاده میشود. آنچه که مسلم است این است که این عمل ظاهری که اصطلاحاً بدان نماز گفته میشود تمام حقیقت نماز نیست بلکه این صورت و چهره ظاهری آن است. نماز امری است الهی که تحقق آن همانند سایر امور دارای ظاهر و باطن است که در متون دینی به هر دو جهت آن اشارت رفته است. تصویر ظاهری نماز همان است که با اعمال مخصوصه انجام گیرد و حفظ آن نیز فرض و واجب است اما روح و باطن نماز عبارتست از: اخلاص، حضور قلب، ذکر خداوند و تعظیم در مقابل او، امید و دلبستگی به ذات ربیوبی، اعتماد و رکون به وجود سرمدی و محظوظ شدن در مقابل ذات یکتایی که در مقابل عظمت و جلالت او قیام نموده است. حقیقت نماز اعم از معنای ظاهر و باطن است و محدود و محصور نمودن آن به ظاهر، چون محدود نمودن حقیقت انسان و انسانیت او به جسم مادی است. همانطور که حقیقت انسان

در این جسم خاکی و هیکل مادی قالب گیری شده و به اطوار مختلف و گوناگون درآمده و به این شکل ظاهری وجود یافته است چنانچه خداوند فرماید: وقد خلقتكم اطواراً « و به تحقیق شما را به صورت گوناگون آفرید»

حقیقت نماز هم چون سایر امور در باطن و روح او نهفته شده که این قالب و صورت را پذیرا شده است هرگاه آن حقیقت بخواهد در عالم خارج تحقق یابد قطعاً باید در همین طور و قالب خاص باشد و در غیر این صورت نماز نبوده بلکه پدیده دیگری است. هرگاه این قالب خاص و صورت ظاهری نماز با روح و باطن آن آمیخته و قرین گردد نماز حقیقت خود را یافته و تأثیر خود را میگذارد. در چنین صورتی است که این امر الهی، ستون دین، معراج مؤمنین، روشنگر چهره مسلمین، مقرّب متین، مکمل اخلاص مخلصین، مبعّد خصائص ملحدین، مسوّد چهره شیاطین، وممیز مؤمنین از کافرین، قرار میگیرد. پس نمازی که فقط ظاهر داشته باشد و فاقد روح باشد مُعْطی شی نخواهد بود. بنابر این قیام به ظاهر آن، تحرکی در نماز گزار ایجاد نخواهد کرد و از سوی ذات باری به این نماز اقبال و توجهی نیست چنانچه از رسول گرامی اسلام(صلی الله علیه وآلہ وسلم) روایت شده که فرمودند: «خداوند متعال نظر نمی افکند به نمازی که آدمی دل خود را با بدن خود به نماز حاضر نکند». پس حقیقت نماز اعم از صورت ظاهری و معنای باطنی است و تمسک به هر یک از این دو بدون دیگری نماز نیست در نتیجه هم کسانی که به ظاهر آن تشییع جسته و از روح آن بیخبرند از حقیقت نماز غافلند و هم آنانکه نماز نمی خوانند و ادعا دارند که ما به معنا و حقیقت آن رسیده ایم معرفتی از نماز ندارند چون نماز در هر دو صورت فاقد حقیقت است.

نماز از دیدگاه قرآن

این آیات، نقش نماز در زندگی اجتماعی و فردی انسان را متدکر می‌شود. ابتدا به اختصار به توضیح آیات در زمینه یاد شده می‌پردازیم؛ سپس، به نتیجه‌های که از کنار هم قرار دادن آیات به دست می‌آید اشاره می‌کنیم.

"إِنَّمَا أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأُقِيمِ الصَّلَاةُ لِذِكْرِيٍّ"؛ من الله هستم، معبدی جز من نیست؛ مرا پرسش کن و نماز را برای یاد من به پا دار." [۵]

در این آیه، به یکی از فلسفه‌ها و نقش‌های مهم نماز اشاره شده است. انسان در زندگی این جهان با توجه به عوامل غافل کننده نیاز به تذکر و یادآوری دارد. نماز این وظیفه مهم را به خوبی انجام می‌دهد و در فاصله‌های مختلف زمانی، ما را به یاد خدا انداخته و از غفلت بیرون می‌آورد.

همه این عوامل در برابر ایمان به خدا ذوب و بی رنگ شده و انسان با ایمان به خدا و یاد او آرامش خاصی پیدا می‌کند.

"...أَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ" [۶]

انسان در طول شباه روز، خواهانخواه با انواع گناهان و منکرات مواجه می‌شود. در این صورت به عامل بازدارنده‌ای نیاز دارد تا در گرداب گناهان فرو نرود. مهم‌ترین عامل، اعتقاد به خداوند و روز قیامت است. اقامه نماز در طول شباه روز این عامل را در ما تقویت کرده و همیشه ما را به یاد مبدأ و معاد می‌اندازد و این یادآوری ما را از ارتکاب گناه باز می‌دارد.

افزون بر آن، خود نماز شرایطی از جمله طهارت، غصب نکردن و... دارد مراعات همه این امور در آلوده نشدن به گناهان اثر مهمی دارد.

نقش نماز و تعالیم دینی در شخصیت دانشجویان

اینکه در دانشجو تمایلات و گرایشاتی وجوددارد که او را متوجه به اهدافی می‌سازد و می‌خواهد با دست یابی به آن اهداف خود را تسکین و اطمینان ببخشد نشانه آن است که باید چنین ملجمائی وجود داشته باشد. چون اقتضای حکمت بالغه الهی این است که هیچ نیازی را بدون پاسخ نگذارد. آری اگر دانشجو احساس عطش و گرسنگی می‌کند باید آب و طعامی باشد تا رفع تشنگی و گرسنگی نماید. حال باید دید که چه عواملی اضطراب او را رفع می‌کنند و چه دارویی برای او شفا بخش است و کدام طبیب به درد او عالم می‌باشد؟ تردیدی نیست که روح و حقیقت تعالیم دین به نیازهای روحی و گرایشات غریزی و فطری او برگشت می‌کند و با جزم و یقین می‌توان گفت که هیچ یک از دستورات دین بی ارتباط با تکامل انسانی او نیست. «جان و جوهر پاسخ اسلامی به دنیای متجدد در جهات دینی و معنوی و فکری زندگی بشر نهفته است، همین جهات است که کردار بشر و نحوه تلقی او را از جهان پیرامون رقم می‌زند. مهم‌ترین پاسخ یک جوان مسلمان و مهمترین گامی که باید او پیش از هر چیز بردارد این است که قوت ایمان خود را حفظ کند و اعتمادش را به صدق و اعتبار وحی اسلامی از دست ندهد. دنیای متجدد به تدریج تباہ شده است و در صدد است همه آنچه را که مقدس و طبعاً دینی است از بین ببرد و بخصوص با اسلام به عنوان دینی که از نگرش قدسی نسبت به زندگی و قانون الهی در برگیرنده همه افعال و اعمال بشر عدول نکرده است مخالفت دارد. اکثر مشترقان غربی حدود دو قرن به اسلام می‌تاخته اند و سعی داشته اند به مسلمین یاد دهند که دین خود را چگونه بفهمند». همه این تلاشها بدان جهت صورت می‌گیرد که اسلام چون مسیحیت و یهودیت تحریف نشده و متون واقعی آن در دست است و پاسخ همه معضلات را می‌توان در او جست. در متن و منبع همین دین (قرآن) به مسلمانان تعلیم داده می‌شود که قرآن شفای همه امراض قلبی

انسانهاست قد جاءتكم موعظة من ربكم وشفاء لما في الصدور. « اندرزی از سوی پروردگارستان برای شما آمد و درمان آنچه که در سینه هاست»

و خداوند، عالم به سر و عن همه موجودات بوده پس تنها طبیب حاذق اوست و قرآن تنها نسخه کاملی است که با عمل بدان می توان سلامت کامل را بدست آورد چنانچه علی(علیه السلام) فرموده اند: «از قرآن برای بیماری های خود شفا طلب کید و برای حل مشکلات خویش به آن استعانت بجوئید چه اینکه «قرآن شفای بزرگترین دردهاست که آن درد کفر و نفاق و گمراحتی است».

و نیز در همین دین تأکید بسیار رفته است به اینکه اطمینان قلبی شما انسانها در گرو یاد الهی است. الا بذکر الله تطمئن القلوب «آگاه باشید که با ذکر و یاد خدا دلها آرامش می یابد»

پس تنها ملجم و پناهگاه واقعی، اتصال قلوب به عالم لاهوت و سپردن دل به دست صاحبدل و توجه کامل به خالق قادر است تا اینکه خود را بدان وابسته بیند و از غیر او دل برکند و پاسخ اصلی و برآوردن همه نیاز و فقر خود را در بی نیازی و غنای او یابد و هدایت خویش را در عمل به دستورات و تعالیم او بداند و تعديل شخصیت و تکمیل انسانیت خود را در انس و آشنایی با تعالیم قرآن و دستورات اسلام جستجو نماید.

نماز و تسلط بر خود (آرام بخشی)

نماز عملی است که نشان دهنده رابطه ای میان انسان و پروردگار است. قیام خاشعانه و خاضعانه انسان در نماز، در برابر خداوند متعال به او نیرویی معنوی می بخشد که حس صفاتی روحی و آرامش قلبی، امنیت روانی و سلامت روانی را در او پدید می آورد.

انسان در نماز با همه اعضای بدن و حواس خود متوجه خدا می شود و از همه اشتغالات و مشکلات زندگی روی برمحی گرداند و همین حالت روی گردانی کامل از مشکلات زندگی و نیندیشیدن به آن در میان نماز، موجب آرامش روان و سلامت روانی می شود. این حالت آرامش روانی، در ایجاد وضعیت سلامت روانی تأثیر بالایی دارد و موجب کاهش شدت فشارهای عصبی روزانه و تندیگی ها و تنشهایی که بسیاری از مردم دچار آن هستند، می شود. قرآن مجید می فرماید: "در زندگی از صبر و نماز کمک بگیرید". [۲]

امام صادق(ع) می فرماید: "هنگامی که مشکل مهمی برای علی(ع) پیش می آمد، به نماز بر می خاست" سپس آیه فوق را تلاوت فرمود. [۳]

یکی از بزرگترین بلاهای زندگی انسان، نگرانی و اضطراب در زندگی اجتماعی و فردی است. عوامل این نگرانی‌ها، آینده تاریک و مبهم، گذشته تاریک، احساس پوچی زندگی، سوءظن‌ها و توهمات، دنیاپرستی و ترس از مرگ می‌تواند باشد. خداوند متعال در قرآن کریم، درمان تمام نگرانی‌ها و اضطراب‌ها را یاد و ذکر خدا معرفی می‌کند و آرامش‌دهنده قلب‌ها را «توجه به خدا» و یاد او معرفی می‌نماید، آنجا که می‌فرماید: «الا بذکر الله تطمئن القلوب»^[۴] بدانید و آگاه باشید که یاد خدا و ذکر او باعث آرامش دل‌هاست. و البته یکی از مصاديق کامل ذکر خدا «نماز» است.

و اساساً خداوند متعال فلسفه نماز را ظهور یاد خدا در دل‌ها بیان کرده است: «أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي»^[۵] نماز را به خاطر ذکر من و یاد من بپا دار.

تبیین رابطه نماز و رفع نگرانی و اضطراب

از نظر روان‌پزشکان، اضطراب با یک احساس متشر و مبهم دلواپسی که اغلب ناخوشایند و بدون دلیل است مشخص می‌شود که معمولاً با یک یا چند مشکل جسمی همراه می‌گردد. از جمله شخص ممکن است علامت‌های جسمی چون احساس تپش قلب، تنگی نفس و درد قفسه سینه، خالی شدن سردل، تعریق، سردرد، تکرار ادرار، اسهال، گزگز دست و پاها، لرزش و... را نیز به همراه داشته باشد.

اضطراب، گاهی به شکل طبیعی در اشخاص سالم بروز می‌کند و گاهی به صورت بیمارگونه و دائمی در می‌آید که نیاز به درمان و مراقبت پزشکی دارد. با اینکه دلایل علمی گوناگونی از دیدگاه‌های مختلف به عنوان دلایل بروز اضطراب و تشديد آن ارائه شده است اما همچنان دور شدن از ايمان مذهبی، به عنوان یک عامل مهم در بروز اضطراب نقش غيرقابل انکاری دارد.^[۷]

و به این ترتیب نقش پیشگیری کننده و حتی درمانگر مذهب در مورد اضطراب قابل بررسی است.

نماز، عامل سازنده‌ای است که مقاومت و ایستادگی آدمی را در نشیب و فرازهای زندگی، حفظ می‌کند و نماز گزار در مقابل هر خیر و شر و هر اقبال و ادبایی، تحمل خویش را حفظ نموده و به هر بادی نمی‌لغزد. شخص نمازگزار با ايمان به قدرت لایتناهی پروردگاری که در مقابلش کرنش می‌کند، خود را در مقابل هر عاملی که قصد به خطر انداختن و ترساندن (و در نتیجه مضطرب ساختن) او را داشته باشد ايمن می‌يابد و ضمن تکرار باور اعتقادی خود طی نمازهای پنجگانه يوميه اين ايمني همه جانبه را، به روان خود تلقين می‌کند و سرانجام آرامش عميق را در وجود خود ملکه می‌سازد.

مؤمن با نماز خود با برون ریزی هیجانی خود و با تخلیه ناپاکی‌ها و افکار منفی، گامی به سوی پالایش روانی خود برمی‌دارد و پالایش روانی یک نتیجه مشخص دارد و آن سلامت روحی و روانی فرد است.

از آن جا که انسان در نماز با همه اعضای بدن و حواس خود متوجه خدا می‌شود و از همه اشتغالات و مشکلات زندگی روی برمی‌گردد، به هیچ چیز جز خدا و آیات قرآن که در نماز به زبان می‌آورد فکر نمی‌کند. همین حالت روی گردانی کامل از مشکلات زندگی و نیدیشیدن به آن در میان نماز موجب آرامش روان و سلامت روانی می‌شود.

با رویکرد روان شناختی، این حالت آرامش روانی در ایجاد وضعیت سلامت روانی تأثیر بالایی دارد و موجب کاهش شدت فشارهای عصبی روزانه و تنیدگی‌ها و تنفس هایی که بسیاری از مردم دچار آن هستند، می‌شود. انسان بلاfaciale پس از نماز، به ذکر دعا و تسبیح می‌پردازد که این تداوم همان حالت آرامش و سلامت روانی را موجب می‌شود. اصولاً انسان در دعا با خدای خود به مناجات می‌پردازد و از مشکلاتی که او را در زندگی مضطرب و افسرده می‌کند به او پناه می‌برد و با بازگو کردن مشکلات اضطراب انگیز در چنین حالتی از سلامت روانی برخوردار می‌شود.

علاوه بر مسائلی که ذکر شد، بیان مشکلات و مسائل پس از نماز موجب آرامش روانی می‌شود. این زمان، یک زمان طلایی است که فقط در اختیار افرادی که به اقامه نماز می‌پردازنند، قرار می‌گیرد.

به طور کلی تحقیقات متعدد روان شناسان نشان می‌دهد که حالت روانی انسان با آشکار کردن مشکلات در حضور یک دوست صمیمی یا درمان گر رو به بهبود می‌رود.

حال تصور کنید که همین انسان اگر مشکلات خود را با خدا بازگو کند و پس از نماز به مناجات با پروردگار و دعا به درگاه او طلب یاری بخواهد، حالت روانی او تا چه اندازه بهبود پیدا می‌کند. ملاحظه می‌شود که همان نتیجه‌ای که در یک روان درمانی مؤثر و موفق حاصل می‌شود، از نماز نیز به دست می‌آید، زیرا آن احساس امنیت و رهایی از اضطراب را که نماز در انسان ایجاد می‌کند، موجب آزاد شدن نیروی روانی او می‌شود که این آزادی ضامن ایجاد سلامت روان است. نیرویی که قبلاً در زنجیرهای اضطراب، نگرانی و افسردگی، مقید و زندانی بود.

در نتیجه انسان حالت نشاط و طراوت را در همه وجودش احساس می‌کند. همین رابطه معنوی انسان با پروردگار در طول نماز و دریافت نوعی فیض الهی یا بارقه روانی از خداوند متعال، موجب رهایی نیروهای معنوی مستقر در

انسان می شود و عزمش را جزم، اراده اش را قوی و همتش را بلند می کند. در نتیجه برای پذیرش علم و معرفت آماده تر و برای انجام کارهای بزرگ تواناتر می شود.

نتایج و بحث

با توجه به نکاتی که ذکر شد نتیجه می گیریم نماز به عنوان یک فریضه دینی و امری که باعث می شود انسان را از ناپاکی ها و وسوسه شیطان دور نگه دارد نقشی اساسی در سالم سازی فضای جامعه و دانشگاه ایجاد می کند. وقتی که انسان سر بندگی به درگاه احادیث فرود می آورد و خود را از یاد برد و فقط می خواهد به فرمان خداوند باشد، این امر تزکیه روح را به دنبال خواهد داشت و انسان در زندگی به آرامشی غیر قابل وصف می رسد که عاشق کمک به مردم و دوستی همنوعان و انجام وظایف کاری به نحو احسنت می گردد که این خود شرط لازم یک فضای سالم و زندگی سالم می باشد.

منابع

[۱] رباب نظری، مقاله نقش نمار بر ابعاد سلامت جسمی و روانی انسان

[۲] قرآن کریم، سوره بقره، آیه ۴۵

[۳] تفسیر نمونه، ج ۱، ص ۲۱۹

[۴] قرآن کریم، سوره رعد، آیه ۲۸

[۵] قرآن کریم، سوره طه، آیه ۱۴

[۶] قرآن کریم، سوره عنکبوت، آیه ۴۵

[۷] سیناپس کاپلان – سادوک، ترجمه فارسی، جلد دوم، صفحه ۴۷۳